

РЕШЕНИЕ

№ 287

гр. К., 19.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., IV СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Грета Денчева

при участието на секретаря Евгения Пинева
като разгледа докладваното от Грета Денчева Гражданско дело № 20215140101731 по описа за 2021 година

Делото е образувано по искова молба на кредитора „П.К.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, действащ чрез юрк. Г.П., срещу Н. С. М., по предявени установителни иски по реда на чл.422, ал.1, вр. чл.415, ал.1 т.1 от ГПК за парични вземания по Заповед № ***** за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № ***** на РС-К., произхождащи от неизпълнение на Договор за потребителски кредит № ***** и по предявен осъдителен иск по чл.422, ал.1, вр. чл.415, ал.1 т.3 от ГПК за парично вземане за което съдът е отказал да издаде заповед по ч.гр.д. № ***** на РС-К..

Установителните иски са предявени за следните суми: главница в размер на 2605.74 лева (две хиляди шестстотин и пет лева и седемдесет и четири ст.), договорно възнаграждение в размер на 101.99 лева (сто и един лева и деветдесет и девет ст.) дължимо от падежа на първата неизплатена вноска - ***** г. до ***** - дата на предсрочната изискуемост, законна лихва в размер на 195.69 лева (сто деветдесет и пет лева и шестдесет и девет ст.), дължима от *****. - датата на предсрочна изискуемост до 26.08.2021 г., ведно със законна лихва от датата на входиране на заявлението в съда до изплащане на вземането, представляващи неизплатени задължения по Договор за потребителски кредит № *****.

Осъдителният иск е предявен за сума в размер на 1562.50 лева (хиляда петстотин шестдесет и два лева и петдесет ст.), представляваща неизплатено възнаграждение за закупен пакет от допълнителни услуги по посочения Договор за потребителски кредит №

*****), ведно със законна лихва, считано от датата на постъпване на заявлението по чл.410 от ГПК в съда до окончателното ѝ изплащане,

Ищецът твърди, че на ***** г. е сключен Договор за потребителски кредит № ***** между „П.К.Б.“ ЕООД като кредитор и Х.Х.М. като длъжник и Н. С. М. като солидарно задължено лице по договора. Сочи, че договорът е сключен за сума в размер на 5000 лв., със срок на кредита: 24 месеца и размер на вноската: 309.11 лв., ГПР: 49.89 %, Годишен лихвен процент: 41.17 %, Лихвен процент на ден: 0.11 % или общо задължение по кредита: 7418.64 лв. Твърди, че по избран и закупен пакет от допълнителни услуги е дължимо възнаграждение в размер на 3750.00 лв., с размер на вноска по закупен пакет от допълнителни услуги: 156.25 лв. или общо задължение: 11168.64 лв., с общ размер на вноска: 456.36 лв. и дата на погасяване: 10-ти ден от месеца.

Твърди, че на основание ОУ към договора за потребителски кредит във връзка с чл.***1-***7 от Закона за задълженията и договорите Н. С. М., в качеството си на съдължник по договора за потребителски кредит, се е задължил да отговаря за задължението на Х.Х.М. при условията, посочени в договора. Твърди, че „П.К.Б.“ ЕООД е изпълнило точно и в срок задълженията си по договора, като на ***** г. е превело парична сума в размер на 5000.00 лв. по посочена от длъжника Х.Х.М. банкова сметка.

Твърди, че на ***** Х.Х.М. е подала Заявление за промяна на погасителен план към ДПК № *****, като е пожелала да бъде променен падежа на внасяне на погасителните вноски, като новият падеж е 26-то число. Сочи, че на ***** между „П.К.Б.“ ЕООД и солидарните длъжници е сключен Анекс № 1 към ДПК № *****, с който страните се договарят да бъде променен падежа на внасяне на погасителните вноски, като новият падеж е 26-то число. Твърди, че считано от месец ***** новият падеж на погасителните вноски е 26-то число, като останалите клаузи на ДПК № ***** и Споразумение за предоставяне на пакет за допълнителни услуги не са засегнати от Анекса. Твърди, че договорното възнаграждение по заема е предварително определено в погасителния план в размер на 2418.64 лева, като страните се споразумяват да се разсрочи във времето и да се погасява от клиента в рамките на погасителния план, като се претендира неизплатеното договорно възнаграждение в размер на 101.99 лева (сто и един лева и деветдесет и девет ст.) за периода: от падежа на първата неизплатена вноска - ***** г. до ***** - дата на предсрочната изискуемост.

Твърди, че длъжникът не е изпълнявал поетите договорни задължения и е направил тринадесет пълни погасителни вноски и една непълна, последната от които с дата *****, съгласно извлечение по сметка към ДПК № *****, като след изпадането му в забава и съгласно уговореното и прието от страните в чл.***.3 от общите условия към Договора за потребителски кредит, кредитът е обявен за предсрочно изискуем на дата *****.

Сочи, че предвид обявената предсрочна изискуемост на задължението на Н. С. М. е изпратено уведомително писмо с обратна разписка от страна на дружеството, от която е видно, че на посочения от ответника адрес е направен опит да се уведоми ответника за

настъпилата предсрочна изискуемост и той е не е потърсил изпратените му книжа.

В съдебно заседание ищецът не се представлява, но с писмена молба от упълномощен юрисконсулт поддържа исковете и претендира разноси по делото.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът Н. С. М. е подал отговор на исковата молба, с който оспорва иска като недопустим и неоснователен по подробно изложени съображения. Прави възражение за неспазване на срока по чл.147, ал.1 от ЗЗД. Оспорва ответникът да е подписвал процесния договор за кредит. Оспорва валидността на договора, като излага възражения за нищожност на същия, поради противоречие с добрите нрави и поради неравноправност на клаузата уреждаща размера на дължимата лихва, нищожност на основание чл.26, ал.1, предл.3 от ЗЗД. Релевира възражение за нищожност на договора на основание чл.22 от ЗПК във вр.с чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК. Оспорва клаузите, касаещи заплащане на пакет от допълнителни услуги, като счита същите за нищожни по смисъла на чл.19, ал.5 от ЗПК и чл.26, ал.1, т.3 от ЗЗД.

В съдебно заседание ответникът се представлява от упълномощен адвокат. Моли за отхвърляне на предявените искове, като претендира направените разноси по делото.

Районният съд като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното:

Видно от приложеното към настоящото дело ч.гр.д. № *****. по описа на РС-К. е издадена заповед №***** г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК за сума в размер на 2605,74лв. - неизпълнено парично задължение за остатъчна предсрочно изискуема главница по Договор за потребителски кредит П.К. Стандарт № ***** от *****г., сключен при Общи условия и Анекс № 1***** към договора за кредит, ведно със законната лихва върху главницата, считано от ***** - датата на постъпване на заявлението по чл.410 от ГПК в съда до окончателното изплащане; сумата 101,99лв. - договорно възнаграждение за периода от *****г. до ***** - дата на предсрочна изискуемост; сумата 195,69лв. - законна лихва за периода от ***** - дата на предсрочна изискуемост до ***** и разноси за дължима държавна такса в размер на 58,07лв. и 50,00лв. за юрисконсултско възнаграждение, като е отхвърлено искането за издаване на заповед за изпълнение за сумата от 1562,50лв.-възнаграждение за пакет допълнителни услуги, както и искането за присъждане на държавна такса за разликата над 58,07 лв. до пълния претендиран размер от 89,32 лв. и искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за разликата над сумата 50,00 лв. до пълния претендиран размер от 150,00 лв. Установява се, че срещу заповедта за изпълнение е подадено възражение от длъжника Н. С. М., като на заявителя са дадени указания за предявяване на иск по реда на 415, ал.1, т.1 от ГПК, поради което е налице правен интерес за ищеца от предявяване на настоящия установителен иск, както и осъдителен иск за вземането за което е отказано издаване на заповед за изпълнение.

Установява се от събраните по делото доказателства, че на ***** г. е сключен Договор за потребителски кредит П.К. Стандарт № ***** между „П.К.Б.” ЕООД като

кредитор и Х.Х.М. като длъжник и Н. С. М. като солидарно задължено лице по договора. Съгласно условията на сключения договор е предоставен кредит в размер на 5000 лв. за срок 24 месеца, с месечна вноска в размер на 309.11 лв., при ГПР: 49.89 % и Годишен лихвен процент: 41.17 %. Установява се, че е договорено заплащане на възнаграждение за закупен пакет от допълнителни услуги в размер на 3750.00 лв. Установява се, че на ***** между „П.К.Б.“ ЕООД и солидарните длъжници е сключен Анекс № 1 към ДПК № *****, с който страните се договарят да бъде променен падежа на внасяне на погасителните вноски на 26-то число от месеца.

Предвид липсата на оспорване от страна на ответника, съдът приема за доказано, че ищецът е изпълнил задължението си по процесния договор, като е превел парична сума в размер на 5000.00 лв. по посочена от длъжника Х.Х.М. банкова сметка, както и че са платени тринадесет пълни погасителни вноски и една непълна, последната пълна вноска с падеж ***** г., платена на дата *****.

Сключеният между страните договор е за потребителски кредит, чиято правна регулация се съдържа в Закона за потребителския кредит /ЗПК/, а по силата на препращащата разпоредба на чл.24 ЗПК - и в Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, с установени императивни изисквания относно формата и съдържанието на договора в чл.10 и чл.11 ЗПК, като неспазването на тези по чл.10, ал.1, чл.11, ал.1, т.7-*** и т.20 и ал.2 ЗПК прави договорът за потребителски кредит недействителен съгласно чл.22 от ЗПК. С оглед императивния характер на посочените разпоредби, които са установени в обществен интерес за защита на икономически по-слаби участници в оборота, съдът е задължен да следи служебно за тяхното спазване и дължи произнасяне дори ако нарушението на тези норми не е въведено в предмета на делото */в този смисъл са задължителните указания, дадени с т.1 на ТР № 1/2013 г. от 09.***.2013 г. по тълк.д.№ 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/*.

Спорно е обстоятелството дали ответникът се е задължил по процесния договор в качеството си на поръчител или на солидарен длъжник по чл. ***1 и сл. от ЗЗД.

По своята същност солидарната отговорност е вид лично обезпечение, тъй като позволява на кредитора да се обърне срещу повече от един длъжник за една и съща престация, с което се гарантира интересът му, че ще бъде удовлетворен. Поръчителството е също лично обезпечение, тъй като поръчителят отговаря за чужд дълг. Съгласно нормата на чл. 141, ал. 1 ЗЗД договорът за поръчителство е основание за възникване на солидарна отговорност между поръчителя и главния длъжник, но между поръчителството и солидарната отговорност са налице и съществени различия. Поръчителството е договор, различен от юридическия факт, пораждащ главното задължение, докато солидарността по принцип възниква от един и същ юридически факт. Отговорността на поръчителя е акцесорна, тъй като отговаря за чужд дълг и е обусловена от неговия обем, докато отговорността на солидарния длъжник е самостоятелна. Поръчителят отговаря за всички последици от неизпълнението на главния дълг, докато солидарния длъжник само за собственото си виновно поведение. Погасяването по давност на главния дълг освобождава поръчителя от задължението му, докато погасяването по давност на едно от

солидарните задължения не погасява другите. В случаите, когато едно лице желае да обезпечи изпълнението на чужд дълг, той има право да избере по какъв начин да направи това – като поръчител, като солидарен длъжник или като встъпи в дълг по реда на чл. 101 ЗЗД, в който случай също възниква солидарна отговорност.

При тези разрешения на закона и при тълкуване разпоредбите на договора и общите условия с оглед критериите, установени в разпоредбата на чл. 20, ал. 1 ЗЗД, настоящият съдебен състав приема, че ответника, посочен в договора като "солидарен длъжник", е поел задължение спрямо кредитора именно в това си качество. Наред с главния длъжник - кредитополучател, той е приел да отговаря за една и съща престация към кредитора, който може да поиска изпълнение от всеки един от тях. В клаузите на Общите условия към процесния договор са посочени конкретните задължения на солидарния длъжник към кредитодателя, като изрично е предвидено, че първият следва да отговаря за погасяване на задължението на кредитополучателя. Упоменати са не само задълженията на кредитополучателя – главен длъжник, но и тези на съдлъжника, което налага извод, че ответникът е поел задължение при сключването на договора - да отговаря солидарно с кредитополучателя при условията на чл. ***1 и следващите от ЗЗД.

Всичко изложено води до категоричния извод, че ответникът се е задължил по процесния договор самостоятелно и отговорността му не е функционално обусловена от тази на главния длъжник и не е акцесорна спрямо неговата. Или, отговорността му се подчинява на института на солидарната отговорност, регламентирана в разпоредбите на чл. ***1 и сл. от ЗЗД, а не на правилата, относими към отговорността на поръчителя. В т.см. възражението за изтеклия 6-месечен срок по чл. 147 от ЗЗД и наведените в тази връзка възражения от ответника се явяват неоснователни. В този см. е и Решение № 654/08.01.2008 г. на ВКС по т. д. № 320/2007 г. на ВКС, ТК, II т. о., в което си приема, че „за разлика от поръчителството, при което поръчителят отговаря за чужд дълг, при уговорената солидарна задълженост, всеки от солидарните длъжници дължи на свое независимо основание и отговорността няма акцесорен характер.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че не е подписал процесния договор за кредит и приложенията към него. От приетото заключение на СГЕ, което съда кредитира като компетентно и обективно изготвено се установява по категоричен начин, че подписите в оспорените документи /Искане за отпускане на потребителски кредит с № *****, ведно с двете декларации към него; Договор за потребителски кредит № *****, ведно с Декларацията към него; Споразумение за предоставяне на пакет от допълнителни услуги към Договор за потребителски кредит № *****; Общи условия към Договор за потребителски кредит/ са изпълнени от лицето Н. С. М.. Съдът приема, че оспорените документи са истински документи и са подписани от посочените в тях лица, тъй като възложеното в доказателствена тежест на ответника оспорване на авторството на подписания ги за ответника като солидарен длъжник, не е проведено успешно, поради което с решението на основание чл.194, ал.2 изпр.1-во, предл.1-во от ГПК следва да се приеме, че оспорването им не е доказано, при което същите се

ползват с обвързваща съда формална доказателствена сила.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за непротивопоставимост на предсрочната изискуемост поради неполучаване на уведомление от ответника. От събраните по делото доказателства се установява, че кредитополучателят Х.Х.М. е уведомена за обявената предсрочна изискуемост на дата ***** г., чрез писмо изпратено с известие за доставяне. Установява се, че до солидарния длъжник Н. С. М. е изпратено уведомление по поща на адреса, посочен в договора за кредит:с.Ш.п., ул.Я. ***, но същото не е потърсено от получателя. В чл.13.4 от ОУ е предвиден редът за известяване, като е прието, че известяването и връчването по този ред ще се считат за редовни. Ищецът като небанкова финансова институция дължи да уведоми длъжника за предсрочната изискуемост на кредита, защото срокът за изпълнение на договора е уговорен в полза на длъжника/чл.70, ал.1 от ЗЗД/ и изпълнението на срочното задължение може да бъде искано от кредитора и преди срока, когато длъжникът е станал неплатежоспособен - чл.71 от ЗЗД, поради което и волеизявлението за това следва да достигне до длъжника.

Съдът споделя посоченото от ищеца, че е настъпила предсрочна изискуемост на кредита, като правните последици за ответника настъпват от достигане на уведомлението до него на дата ***** /със съобщението по чл.131 от ГПК/, което в случая не вреди на ответника, тъй като договорната възнаградителна лихва ищецът претендира до по-ранен момент -*****г. г., което е в полза на длъжника, който освен това е в забава по кредита след *****, тъй като е платена частично дължимата 14 вноска с падеж ***** г., а за вноските с падеж след ***** г. е в пълно неизпълнение. В конкретния случай в исковата молба се съдържа изявление за обявяване на предсрочната изискуемост и като приложение към исковата молба е представено уведомление за обявяване на предсрочната изискуемост до солидарния длъжник Н. С. М.. Препис от исковата молба, ведно с приложенията, включително и уведомлението за обявяване на предсрочна изискуемост до ответника са връчени на дата ***** Следователно при съобразяване на константната съдебна практика, с която се приема, че когато връчването на всички книжа по делото на ответника е надлежно, от този момент се пораждат свързаните с факта на връчването правни последици.

Отделно от това е без значение дали е настъпила или не е настъпила предсрочната изискуемост на потребителския кредит, защото заявлението по чл.410 от ГПК е депозирано на дата ***** г., т.е. след крайния срок за изпълнение на договора за потребителски кредит ***** г.

Съобразно задължителните разяснения, дадени с т. 1 от Тълкувателно решение № 8 от 2.04.2019 г. на ВКС по т. д. № 8/2017 г., ОСГТК при вземане, произтичащо от договор за банков кредит, чиято предсрочна изискуемост не е била надлежно обявена на длъжника преди подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение, не може да се игнорира, че съществува валидна облигационна връзка по договора за кредит при условията, договорени между страните - кредитор и кредитополучател, в т. ч. и сключените между тях анекси. Вземането произтича от договор за кредит с определени срокове за плащане на

отделните вноски. Предсрочната изискуемост на вземането по договора за кредит променя изискуемостта на вноските, които не са подлежали на изпълнение преди датата на настъпването ѝ, но няма за последица изменение на основанието, от което произтича вземането. Вноските с падеж преди датата на настъпване на предсрочната изискуемост и вноските, станали предсрочно изискуеми, са вземания, възникнали на едно и също основание - договора за кредит. По тези съображения позоваването на предсрочната изискуемост не е определящо за основанието на претенцията, предявена по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК. Правното основание, на което се претендира изпълнение и на вноските с настъпил падеж, и на предсрочно изискуемата главница, е сключеният договор за кредит. Въз основа на горното, с тълкувателното решение е прието, че предявеният по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск за установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост може да бъде уважен за вноските с настъпил падеж към датата на формиране на силата на пресъдено нещо, въпреки че предсрочната изискуемост не е била обявена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 ГПК. С Решение № 152 от 22.01.2020 г. на ВКС по т. д. № 3131/2018 г., II т. о., ТК е възприето, че постановките на цитираното тълкувателно решение са приложими и за вземанията по банкови кредити, чието изпълнение се търси по реда на заповедното производство, а също и по договорите за заем за потребление, чието изпълнение се търси по реда на заповедното производство в това число и чрез подаването на заявление по чл. 410 ГПК.

Предвид изложеното е допустимо предявеният по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск за установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост да бъде уважен само за вноските с настъпил падеж, ако предсрочната изискуемост не е била обявена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ.

Съдът приема, че е спазена формата на договора, като съдържанието на договора отговаря на изискванията на чл.11, ал.1, т.1-т.*** и т.20 от ЗПК, при неприложимост на изискването на чл.11, ал.1 т.9а от ЗПК, тъй като приложимият лихвен процент е фиксиран, а не референтен. Погасителният план съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата и лихвата, по начин, даващ възможност потребителят да извърши преценка каква е цената на предоставяната му услуга в парично /а не само процентно/ изражение, за да предвиди икономическите последици от сключването на договора, в т.ч при фиксирания лихвен процент от 41.17 %, който заедно с уговорения ГПР от 49.17 % са съответни на изискването на чл.19, ал.5 от ЗПК. Или налице е постигнато между страните по договора съгласие за начина на формиране на възнаграждението на кредитодателя като съществен елемент на договора, при спазване на изискванията за защита на потребителя. В този смисъл, съдът намира за неоснователни възраженията на ответника за нищожност на клаузата касаеща заплащане на договорна лихва.

Искът по чл.422, ал.1 от ГПК за паричните вземания, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК подлежи на уважаване изцяло - към устните прения по делото

е изтекъл и срокът на договора за потребителски кредит, като доказателства за погасяване на паричните вземания за претендираните главница, възнаградителна лихва и обезщетение за забава не са представени.

Предявеният осъдителен иск е неоснователен, по следните съображения:

Уговорката за заплащане на възнаграждение в размер на 3750.00 лв., от което се претендира 1562,50лв. за закупен пакет допълнителни услуги съгласно Споразумение за предоставяне на пакет от допълнителни услуги от датата на сключване на договора за потребителски кредит - *****, е нищожна като уговорена в противоречие със закона и добрите нрави и на нормите на 10а, ал. 2 и ал. 4, вр. чл. 19, ал. 4 от ЗПК. Със споразумението е постигнато съгласие кредитополучателя и солидарния длъжник да закупят пакет от допълнителни услуги, по силата на който могат да получат една или повече от посочените услуги, изрзващи се в приоритетно разглеждане и изплащане на потребителски кредит, възможност за отлагане на определен брой погасителни вноски, възможност за намаляване на определен брой погасителни вноски, възможност за смяна на дата на падежа и улеснена процедура за получаване на допълнителни парични средства, при уговорено възнаграждение в размер на 3750.00 лв., заплащано разсрочено на месечни погасителни вноски.

Уговорките за заплащане на възнаграждение за допълнителни услуги противоречи на добрите нрави и на нормите на 10а, ал. 2 и ал. 4, вр. чл. 19, ал. 4 от ЗПК, което обосновава извод за неговата нищожност. Възнаграждението в размер на 3750.00 лв. за допълнителни услуги, от което се претендира 1562,50лв. лева се явява прекомерно и не отговаря на изискванията на закона. Освен, че то надвишава размера на договореното възнаграждение по кредита и е почти съизмеримо със сумата по кредита, не е ясно каква точно услуга срещу уговорената цена се получава, което е в противоречие на разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 от ЗПК, регламентираща, че видът, размерът и действието, за което се събират такси и комисионни, трябва да бъдат ясно и точно определени в договора за потребителски кредит. Уговореното възнаграждение е определено общо и заплащането му от потребителя е предварително, т.е. то е за възможността за предоставяне на услуги, без значение дали някоя от тях ще бъде използвана по време на действие на договор. Такава уговорка противоречи на принципа за добросъвестност и справедливост при договарянето, който изисква потребителят да заплаща такса за реалното ползване на определена услуга. Разпоредбата на чл. 9 от ЗЗД урежда принципа на свободата на договаряне, но не допуска уговарянето на клаузи, които противоречат на повелителните норми на закона и на добрите нрави. Според чл. 21, ал. 1 от ЗПК, всяка клауза в договор за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне изискванията на този закон, е нищожна. В чл. 10а, ал. 2 от ЗПК изрично е регламентирана забраната да се изисква заплащането на такси и комисионни за действия, свързани с усвояване и управление на кредита, а клаузите за допълнителни услуги са именно за услуги във връзка с усвояването и управлението на кредита, поради което не може да се приеме, че за същите се дължи възнаграждение, което превишава цената на възнаграждението по кредита и не представлява цена за действително предоставени услуги, т.е. за изпълнение на насрещни задължения от кредитора, защото

посочените допълнителни услуги представляват изпълнение на задължения и възможности за страните по договора за потребителски кредит, произтичащи от неговия предмет и цел, при което с уговарянето на възнаграждение за същите се цели заобикаляне на разпоредбата на чл.10а, ал.2 от ЗПК. Съгласно чл.10а, ал.1 от ЗПК допълнителни са такива услуги, които са свързани с договора за потребителски кредит, но нямат пряко отношение към насрещните престации на страните - например издаването на различни удостоверения и служебни бележки за отпуснатия кредит, за размера на текущото задължение. Услугите, описани в договора като допълнителни, нямат характера на такива. Кумулирането на възнаграждението за тези услуги към погасителните вноски води до „скрито“ оскъпяване на кредита, защото посоченият размер на разходите по кредита за потребителя като ГПР нараства допълнително и обогатява неоснователно кредитора като въвежда допълнителен източник на доход на икономически по-силната страна, извън посочените ГЛП и ГПР. Съгласно чл.19 от ЗПК, годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи /лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора/, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит като в него не се включват разходите, които потребителят дължи при неизпълнение на договора. Уговарянето на възнаграждение за присъщи на основния предмет на договора дейности/услуги/ заобикаля ограничението в чл.19, ал.4 ЗПКр при определяне ГПР и не попада в обхвата на дефинираните понятия за дължими суми по договор за потребителски кредит в §1-3 от ДР на ЗПК, с оглед на което уговарянето му е в противоречие със закона, поради което искането за присъждане на претендираните суми за възнаграждение за допълнителни услуги подлежи на отхвърляне.

При този изход на делото, съразмерно с уважената част от исковете ищецът има право на разноски в настоящото производство размер на 115.33 лв. за държавна такса и има право съгласно чл.78, ал.8, вр. чл.37 от ЗПП, вр. чл.25, ал.1 от Наредба за заплащането на правна помощ на възнаграждение за юрисконсулт от 100 до 360 лв., което съдът с оглед материалния интерес по делото определя на 100 лв. Ищецът има право и на разноски заповедното ч.гр. д. № ***** на РС-К. в размер на 58.07 лв. за държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение. Ответникът има право на разноски, съразмерно на отхвърлената част от иска в общ размер на 294.80 лв., от общо направени 842.61 лв., от които 300 лв. депозит за СГЕ и 760 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение, след редукция на заплатеното адвокатско възнаграждение до предвидения минимален размер от 542.61 лв., съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като намира възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение за основателно с оглед материалния интерес и фактическа и правна сложност на делото.

Мотивиран от изложеното, Районният съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за недоказано оспорването на истинността на Искане за отпускане на потребителски кредит с № *****, ведно с двете декларации към него; Договор за потребителски кредит № *****, ведно с Декларацията към него; Споразумение за предоставяне на пакет от допълнителни услуги към Договор за потребителски кредит № *****; Общи условия към Договор за потребителски кредит, в частта относно авторството на документите относно положения подпис за клиент Н.С. М..

ПРИЗНАВА за установено по отношение на Н.С. М., ЕГН ***** от с. О., ул.И.р. **, общ. К., обл. К., съществуване на вземания на „П.К.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., бул.Б. №**, бл.***, вх.*, общ.С., обл.С., представлявано заедно от управителите С.Н.Н. и Ц.Г.С. в размер на следните суми, произхождащи от неизпълнение на Договор за потребителски кредит П.К. Стандарт № ***** от *****г., сключен при Общи условия и Анекс № 1***** към договора за кредит, за които е издадена по Заповед № ***** за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № ***** на РС-К.:

1. сумата в размер на **2605,74лв.** - неизпълнено парично задължение за остатъчна предсрочно изискуема главница по Договор за потребителски кредит П.К. Стандарт № ***** от *****г., сключен при Общи условия и Анекс № 1***** към договора за кредит, ведно със законната лихва върху главницата, считано от ***** - датата на постъпване на заявлението по чл.410 от ГПК в съда до окончателното изплащане;
2. сумата **101,99лв.** - договорно възнаграждение за периода от *****г. до ***** - дата на предсрочна изискуемост;
3. сумата **195,69лв.** - законна лихва за периода от ***** - дата на предсрочна изискуемост до *****

ОТХВЪРЛЯ предявения от „П.К.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., бул.Б. №**, бл.***, вх.*, общ.С., обл.С., представлявано заедно от управителите С.Н.Н. и Ц.Г.С. срещу Н. С. М., ЕГН ***** от с. О., ул.И.р. **, общ. К., обл. К., осъдителен иск за сумата от 1562,50лв.-възнаграждение за пакет допълнителни услуги, ведно със законна лихва, считано от датата на постъпване на заявлението по чл.410 от ГПК в съда до окончателното й изплащане, произхождащо от неизпълнение на Договор за потребителски кредит П.К. Стандарт № ***** от *****г., сключен при Общи условия и Анекс № 1***** към договора за кредит, за които е отказано издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по по ч.гр.д. № ***** на РС-К..

ОСЪЖДА Н. С. М., ЕГН ***** от с. О., ул.И.р. **, общ. К., обл. К., да заплати на „П.К.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., бул.Б. **, бл.***, вх.*, представлявано заедно от управителите С.Н.Н. и Ц.Г.С. сумата 215.33 лв., представляваща разноски по настоящото производство и сумата 108.07 лв., представляваща разноски по по ч.гр.д. № ***** на РС-К..

ОСЪЖДА „П.К.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., бул.Б. **, бл.***, вх.*, представлявано заедно от управителите С.Н.Н. и Ц.Г.С. да заплати на Н. С. М., ЕГН ***** от с. О., ул.И.р. **, общ. К., обл. К., сумата 294.80 лв., представляваща разноски по настоящото производство, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред К.йския окръжен съд в 2- седмичен

срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____